

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

63
11&12
2017

Tìm lại hồ NGÀI

Vua dân Giu-đa mới sanh tại đâu? Vì chúng ta
đã thấy ngôi sao Ngài bên đông phương,
nên đến dâng **THỜ LẠY NGÀI**.

Mathơ 2:2

Sức Mới số 63, tháng 11-12.2017
Năm thứ 8

<u>Bài viết – Suy Gẫm:</u>	Trang
Ý nghĩa thật của lễ Chúa Giáng Sinh	3
Thờ Lạy Ngài	4
Song ca với Gióp	8
Nếu biết trăm năm là hữu hạn	16
Tin mừng cho bạn	26
Lời chứng của côn trùng	34
Âm nhạc: Đêm Yêu Thương	39

Sinh Hoạt Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Bài viết cuộc thi : Hãy gieo để gặt	18
Vườn Thiếu Nhi	36
Thông báo - Tin Tức – Liên lạc	38

Ứng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

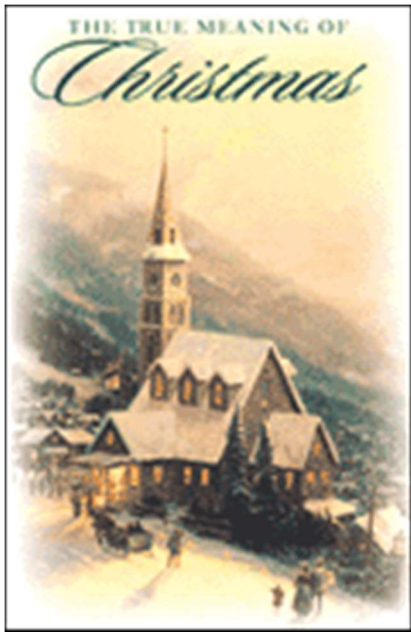
- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Lưu Thị Thu Phương,
Văn Đào Thanh Ngân, Nguyễn Thị Liên, Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Ý Nghĩa Thật của Lễ Giáng Sinh

Giải thích bằng Kinh Thánh rằng, Lễ Chúa Giáng Sinh có nghĩa là Đức Chúa Trời đã đến thế gian qua Đức Chúa Giê-xu và mời gọi độc giả tin nhận Ngài.

Chúa chính Ngài đã đến với chúng ta : "Ta đem đến cho các ngươi một tin lành, sẽ là một tin mừng lớn cho muôn dân. Ấy là hôm nay tại thành Đa-vít đã sanh cho các ngươi một Đấng Cứu Thế, là Christ là Chúa." Lu-ca 2:10-11

Đức Chúa Con đã thành nhân : "Chúa Giê-xu Christ, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ, và trở nên giống như loài người. Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự." Phi-líp 2:5-8

Món quà diệu kỳ nhất của Đức Chúa Trời cho chúng ta : "Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời." Giăng 3:16

"Vì tiền công của tội lỗi là sự chết, nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Giê-xu Christ, Chúa chúng ta." Rô-ma 6:23

Mùa Giáng Sinh này bạn có thể kinh nghiệm ý nghĩa thật của lễ Giáng Sinh của Chúa Giê-xu Christ và đón nhận sự tha thứ tội lỗi, sự phước hạnh không thể đo lường, và sự sống đời đời với Chúa trên Thiên Đàng. Bạn có tin nhận Chúa Giê-xu Christ, Con Trời giáng sinh làm Cứu Chúa của chính mình không?

"Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài." Giăng 1:12

Sưu tầm

Thờ Lạy Ngài

Mỗi lần Lễ Kỷ Niệm Chúa Giáng Sinh về, tôi lại được nhắc đến câu chuyện các nhà thông thái Đông Phương đi tìm Chúa Cứu Thế. Những nhà thông thái này tượng trưng cho giới tri thức, khôn ngoan, giàu có, am hiểu khoa học, những nhà lãnh đạo trải qua các đời...vẫn đi tìm Chúa để thờ. Khi gặp được hài nhi Giê-xu mà họ xưng là “Vua Do Thái mới sanh”, thì họ “*sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài.*”

Loài người là sinh vật duy nhất trên thế giới biết thờ Trời. Hãy nhìn thế giới với Do Thái Giáo thờ Trời, Hồi Giáo thờ Trời, Cơ-đốc Giáo (Công Giáo, Tin Lành, Chánh Thống) thờ Trời. Hàng tỉ người thờ Trời. Phần lớn các tôn giáo chính có căn bản tín ngưỡng thờ Trời. Chử thờ được dùng hàm ý tôn kính, thờ phượng, thờ lạy, tạ ơn.

Chử *thờ lạy Ngài* được Kinh Thánh nhắc lại nhiều lần trong câu chuyện Chúa Giáng sinh. (Ma-thi-ơ 2 : 2 ;8 ;11)

-Vua dân Giu-đa mới sanh tại đâu? Vì chúng ta đã thấy ngôi sao Ngài bên đông phương, nên đến đặng *thờ lạy Ngài.*

-Các ngươi hãy đi, hỏi thăm cho chắc về tích con trẻ đó; khi tìm được rồi, hãy cho ta biết, đặng ta cũng đến mà *thờ lạy Ngài.*

-Khi vào đến nhà, thấy con trẻ cùng Ma-ri, mẹ Ngài, thì sấp mình xuống mà *thờ lạy Ngài*; rồi bày của báu ra, dâng cho Ngài những lễ vật, là vàng, nhũ hương, và một dược.

Dưới ánh sáng của Kinh Thánh tôi học được mấy điều quan trọng sau đây.

Thứ nhất sự thờ phượng chỉ dành cho sự thờ Trời, không thờ người, không thờ vật. Đây là thái độ chánh đáng và đúng mục đích. Đây là kinh nghiệm phân biệt của người Do Thái. Loài người thường hay làm lẫn trong việc thờ Trời. Chẳng hạn thay vì thờ Trời, người ta đã “kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời đời! A-men.” (Rô-ma 1:25).

Ma quỷ luôn tranh giành sự thờ phượng với Trời. Ma quỷ, kẻ thù của sự sáng không muốn loài người chúng ta thờ Trời.

Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng người sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho người hết thấy mọi sự này. Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: *Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi.*

Người ta nghĩ muốn thờ Trời thì phải mang theo lễ vật. Đó là lý do của sự thờ phượng, dâng tế lễ, dâng sinh tế...

Mấy thầy thấy ngôi sao, mừng rỡ quá bội. Khi vào đến nhà, thấy con trẻ cùng Ma-ri, mẹ Ngài, thì sấp mình xuống mà thờ lạy Ngài; rồi bày của báu ra, *dâng cho Ngài những lễ vật, là vàng, nhũ hương, và một dược.*

Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, *ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em.*

Muốn thờ Trời cho đúng chúng ta cần lắng nghe sự chỉ dẫn của Con Trời, là Đấng duy nhất từ trời xuống. Ngài biết cách thờ phượng mà Trời ưa thích, đẹp lòng.

Đức Chúa Jêsus phán rằng: *Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: Ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.*

Muôn thờ Trời phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ có nghĩa gì?

Tâm thần đồng nghĩa với tâm hồn, linh hồn, tâm linh. Con người có tâm trí, tình cảm và ý chí. Chúng ta được Trời kêu gọi, “hãy hết lòng, hết trí, hết sức, hết linh hồn mà yêu Trời.”

Lễ thật là chân lý, là lời sống của Chúa Trời. Chúa Cứu Thế xác định Kinh Thánh là lễ thật. “Lời Cha tức là lễ thật.”

Đối tượng thờ phượng của chúng ta phải là Trời sống. Chúng ta chỉ thờ Trời, không phải thờ người chết hay vật chết. Chúng ta thờ Trời vì Trời đang sống, đang điều khiển thế giới và cả loài người. Trời thưởng và Trời phạt. Người Việt hay nói: “Trời cho không ai thấy, Trời lấy không ai hay.” Đây cũng là điều Kinh Thánh phân biệt và chỉ dẫn rõ ràng.

Vả, mọi người đều thuật lại thế nào anh em đã tiếp đãi chúng tôi, và thế nào đã trở lại cùng Đức Chúa Trời, *bỏ hình tượng đặng thờ Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật*, đặng chờ đợi Con Ngài từ trên trời, là Đức Chúa Jêsus mà Ngài đã khiến từ kẻ chết sống lại, tức là *Đấng giải cứu chúng ta khỏi cơn thạnh nộ ngày sau.*

Tôi nghiệm rằng nếu loài người chúng ta không thờ Trời, cũng không biết thờ Trời cho đúng thì hậu quả là “Trời giận” và “Trời phó mặc.” (Xem sách Rô-ma chương 1).

Hãy dành thì giờ đọc Kinh Thánh để điều chỉnh đức tin và sửa đổi cách thờ Trời. Người Việt có kinh nghiệm, “Chạy Trời không khỏi nắng.” Có ngày chúng ta sẽ phải chầu Trời! Con đường duy nhất để chúng ta được Trời tha, Trời cứu, Trời ban phước là hãy trở lại thờ Trời qua đường lối Con Trời. Ngay hôm nay, đừng trì hoãn đến ngày mai. Chúa Giê-xu đã giáng sinh để giảng dạy và thành

lập nước Trời. Nước Trời không có biên cương địa lý, Nước Trời mở rộng trong lòng những người tôn Trời làm vua đời mình. Chúa Giê-xu là Con Một Đức Chúa Trời.

Con Trời đã chỉ dẫn loài người cách rõ ràng để loài người có thể nối lại mối liên hệ vốn bị đứt đoạn giữa Trời với người.

Khi đàm đạo với nhà lãnh đạo Ni-cô-đem, người muốn biết cách thờ Trời cho đúng, Chúa Giê-xu Con Một Chúa Trời đã nói rõ:

Chưa hề có ai lên trời, trừ ra Đấng từ trời xuống, ấy là Con người vốn ở trên trời. Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên dương ấy, hầu cho *hễ ai tin đến Ngài* đều được sự sống đời đời. Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho *hễ ai tin Con ấy* không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. *Ai tin Ngài* thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì *không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời*. (Giăng 3 : 13-18)

Muốn thờ Trời bạn phải nhờ cậy Con Trời là con đường sống duy nhất. Lý do là vì Chúa Trời chỉ chấp nhận tha tội cho loài người qua sự hy sinh đền tội của Chúa Giê-xu, Con Một Chúa Trời.

Bạn đã trở lại thờ Trời chưa? Bạn đã nhờ Trời chưa? Hãy thờ Trời cho đúng ý Trời.

Mục Sư Nguyễn Văn Huệ (Huongdionline.com)

Song Ca Với Gióp

Trên thiên đàng, chắc Gióp đang giật mình, hay con mắt "giật giật", vì có "đứa" nào ở dưới đất vừa nhắc đến mình. Chẳng chỉ nhắc, mà còn đòi song ca với mình. À, thì ra là cái "thằng" ấy. Thấy thương "thằng" ấy, vì hoàn cảnh nó bây giờ cũng khá khó khăn, dĩ nhiên là chẳng thể so sánh với trận bão khốc liệt của mình ngày xưa. Nhưng thế cũng là đáng (đề) thương. Thương lắm.

Gióp ơi, bậc đại tiên bồi, chẳng dám ví sánh với người. Chỉ xin song ca với người một bài, vì ái mộ người đã lâu. Xin nhường người hát trọn bài, vì người là cả một trường thiên tiểu thuyết, cháu chỉ là một truyện ngắn vài chữ chẳng ra chi. Người sẽ hát giọng chính, toàn bài, cháu chỉ xin thỉnh thoảng bè một chút ở điệp khúc để nhấn mạnh niềm đau của người, của cả hai chúng ta. Về phần cuối, cháu hy vọng hát chung cả bài, vì Chúa đã ban cho người gấp nhiều phần sau cơn bão. Đoạn kết của người thật phước hạnh, diệu kỳ, cháu hy vọng được một chút giống như vậy, là cũng đủ cho phần đời còn lại.

Câu chuyện của Gióp khởi đầu thật tốt đẹp. Người giàu có bậc nhất trong thời của người, được Đức Chúa Trời khen ngợi là công bình, con đàn cháu đống, kính sợ Chúa, dâng lễ vật hàng ngày...

Ngày mùa hạ trong xanh, mây trắng, gió mát. Không có trận mưa lớn nào gây lụt lội hay một dấu hiệu bão tố nào có thể thổi bay nhà cửa. Những buổi sáng thức dậy Gióp có lẽ vui hưởng niềm vui thanh thoi cùng đời sống thanh bình. Không biết những ngày ấy đã có cà phê chưa, nếu có thì chắc bà đại gia

Gióp sẽ pha cho chồng một ly và làm vài thứ bánh lật vặt gì đó, hoặc mua cũng được, chẳng sao cả, miễn là loại bánh ông thích, để ông ngồi vừa nhâm nhi vừa suy tư trước cái... laptop ngó ra ngoài cửa sổ nơi mùa thu đang đến nhuộm vàng nhuộm đỏ hàng cây trước sân nhà. Gióp nói rất hay trong những trang sau này, tôi tin rằng ông cũng có một tâm hồn thi sĩ, và chắc cũng thường làm thơ, như tôi.

Nhưng cây muốn lặng mà gió chẳng dừng *vả*, *một ngày kia các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, và Sa-tan cũng đến trong vòng chúng*. Sa-tan, một cái tên đáng sợ, người làm dậy lên những cơn bão dữ, những cơn mộng dữ, lôi người ta ra khỏi chăn êm nệm ấm quăng ra ngoài không gian lạnh giá, rút người ta ra khỏi vòng tay yêu dấu của gia đình ném vào bầu trời mây tối, làm người vợ khóc lóc, người chồng đau thương, trẻ con ngơ ngác. Sa-tan, không ai muốn hấn đến, nhưng hấn vẫn cứ đến, không ai mời, nhưng cứ ngang nhiên nhập tiệc, không ai kêu gọi phát biểu, nhưng vẫn cứ nói. Rõ ràng là Đức Chúa Trời ngạc nhiên khi thấy hấn đến trong vòng các con trai Ngài: *Đức Giê-hô-va phán hỏi Sa-tan rằng: Ngươi từ đâu đến?* Một cách lễ độ, *Sa-tan thưa với Đức Giê-hô-va rằng: Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó*. Đi vòng vòng chơi thôi, nhưng con mắt lão liên nhìn ngó, tìm cơ hội để hại người, đó là Sa-tan, từ ngàn xưa cho đến ngàn đời vẫn thế.

Rồi một cuộc đối thoại dài giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan sau đó đã làm dậy lên một cơn bão dữ dội thổi trực tiếp vào gia đình Gióp. Katrina không nhằm nhò gì, Harvey là chuyện nhỏ. Người ta thắc mắc mà không dám hỏi tại sao Chúa lại cho phép Sa-tan thử Gióp? Đâu có nhất thiết phải thử, mà thử thật nặng nề. Đức Chúa Trời vốn quá biết rõ Sa-tan là con quỷ dữ. Nhưng người là ai mà dám hỏi Đức Chúa Trời, Ngài muốn làm gì thì làm, những việc Ngài làm thì Ngài hiểu, con người chỉ biết vậy, *rồi về sau sẽ hiểu*, nhưng tin rằng *mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời*, câu Kinh Thánh thật vĩ đại. Những đoạn người ta đọc tiếp theo là trong một ngày con cái chết hết, tôi tớ bị giết, súc vật cũng theo người mà đi. Tan nát hết tất cả chỉ trong vòng một ngày. Ai mà chịu nổi? Họa chẳng là sắt hay là đồng. Tôi đứng bên ngoài nhìn vào thảm họa bên trong mà biết rằng mình không thể nói thêm gì, cũng không nói chữ đồng cảm, vì với Gióp, lúc đó, chỉ có Đức Chúa Trời mới an ủi được, loài người không

nói thêm gì được. Gióp ơi so với nỗi đau đón khóc liệt ấy của người, nỗi đau buồn của tôi có đáng gì đâu.

Đối diện với tất cả những điều ấy, hãy xem Gióp nói gì. Than vãn và trách móc Đức Chúa Trời chẳng. Ông sẽ hỏi: Lạy Chúa, tôi phạm tội gì, tôi kính sợ Chúa, sống đời công bình, dâng lễ vật đúng luật, tại sao Chúa để tôi chịu những thử thách ghê gớm này. Nếu là bạn, bạn sẽ la lối cỡ nào? Chúa ơi, sao Ngài nỡ để con như vậy, dồn con vào đường cùng không lối thoát, con thoát thế nào đây, khi xung quanh con là hố sâu, là vực thẳm, là bóng chết? Hãy xem bà Na-ô-mi nói gì với hai con dâu khi ba bà góa chuẩn bị cuộc hành trình trở về quê hương *Không, hỡi chúng con, nỗi sầu thảm của mẹ cay đắng muôn phần hơn của chúng con, vì tay của Đức Chúa Trời đã giơ ra hại mẹ*. Bà đã chỉ đích danh Đức Chúa Trời là người đã trực tiếp đưa bà vào ngõ cụt. Bản tiếng Anh là against, nhưng Phan Khôi đã dịch là hại, một chữ rất nặng trong ngôn ngữ Việt.

Còn tôi, tôi nói sao? Những ngày trước tôi nói: dù là một ché áo, một ngón tay, con cũng bám lấy Chúa, con vẫn trông đợi một phép lạ, một sự chữa lành từ thiên thượng. Bây giờ tôi nói: Nếu Chúa không chữa lành, xin cho trở về với Chúa cách bình an, đừng vật vã đau đớn nữa. Tôi nhìn vào hoàn cảnh Gióp và nghĩ: tôi không bằng một phần mười, hay phần trăm của ông, sao tôi phải kêu than sầu thảm? Nhưng Chúa ơi con không bao giờ dám kêu than. Những ngày này con không gọi là Chúa nữa, mà tự nhiên trong lòng con, môi miệng con, chỉ gọi Cha ơi, như một người Cha yêu dấu của riêng con, chứ không phải là một vị Chúa Tể đất trời của mọi người. Cha ơi, thương xót chúng con, con chỉ ngửa mặt lên trời và kêu xin một sự thương xót. Buổi sáng, buổi trưa, buổi chiều, buổi tối. *Tôi môn sức vì than thở. Mỗi đêm tôi làm trôi giường tôi, dầm nó với nước mắt*. Ngoài sự thương xót của Cha, thì con còn biết làm gì.

Sa-tan dường như chưa lấy thế làm đủ, đối với Sa-tan thì việc hành hại những người thuộc về Chúa chẳng bao giờ là đủ đối với hắn. Câu chuyện tiếp tục trong đoạn 2, cảnh cũ, Đức Chúa Trời lại có buổi họp thường kỳ, các con trai Ngài lại đến ra mắt Ngài, và dĩ nhiên Sa-tan, kẻ không được mời, vẫn đến... Những câu hỏi và câu trả lời lặp lại giống lần trước. Đức Chúa Trời lại "khoe" một tội tở công bình, trọn vẹn và ngay thẳng của mình. Chúa ơi, Ngài khoe mà làm chi. Và Sa-tan lại "cười mũi" rằng cái lý do mà Gióp vẫn ngay thẳng bền đỗ

trước mặt Chúa là vì những hoạn nạn thử thách vừa qua kia chẳng qua là chỉ đụng đến người khác, cho dù là những người thân, và tổn thất quá nặng nề, *nhưng bây giờ xin Chúa hãy giơ tay ra, đụng đến hại xương thịt người, ắt người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt.* Ôi Chúa, Ngài lại vẽ đường cho hươu chạy rồi !!!

Được phép thử nữa, nhưng không được đụng đến mạng sống, hẳn đã làm cho Gióp bị ung độc hành hạ từ đầu đến chân, ngồi trong đồng tro có lẽ cho đỡ ngứa, và không thể dùng cái gì để gãi con ngứa ngứa đau đớn ngoài một miếng sành, miếng sành chỉ làm cho những ung độc bật máu ra và ngứa ngứa thêm, đau đớn thêm. Bạn hãy hình dung một người, đang vui hưởng đời sống giàu có thanh bình cùng gia đình, từ trên đỉnh cao thành linh rơi xuống vực, chẳng thế, thương tích đầy mình, dở sống dở chết, muốn chết mà không thể chết. Chưa hết, người vợ yêu thương bên cạnh còn nguyên rửa cay đắng. Sa-tan giăng lưới bao quanh ông bốn bề không chừa một lối thoát. Bà ta không chỉ nguyên rửa Chúa, bà còn bảo ông nên chết đi. Tôi nhắm mắt lại, nghĩ về nỗi đau của tôi, đang nằm trong nhà thương, một cái nasal tube gắn trong mũi để chuyển thức ăn (hôm qua đã gỡ nasal tube ra để gắn feeding tube ở bụng), sống hoàn toàn bằng dây nhợ, đủ loại ống, hoàn toàn không ăn uống được, không nhúc nhích được tay chân, không mở miệng được, cũng không mở mắt, thỉnh thoảng hé nhìn, một cái nhìn chăm chăm như nhìn vào cõi thiên đàng trước mặt. Người ấy, tôi biết chắc, sẽ không bao giờ nói một lời nào giống như Gióp phu nhân, nhưng nói rằng: mình không muốn bệnh, vì sợ làm cản trở công việc Chúa của anh.

Chỗ này mình có nên nghỉ một chút để đàn dạo không Gióp? Tôi không thể hát tiếp được nữa.

Bị chính cái xương sườn của mình tấn công, Gióp nói gì, ông nói rằng *Người nói như một người đàn bà ngu muội. Ừ sao! Sự phước mà tay Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, chúng ta lãnh lấy, còn sự tai họa mà tay Ngài giáng trên chúng ta, lại chẳng lãnh lấy sao? Trong mọi việc đó, Gióp không phạm tội bởi môi miệng mình.* Tôi đã phải nhắm mắt lại lần nữa, không dám suy nghĩ nữa, thật là kinh khủng. Tới mức độ đó, mà vẫn không một lời than oán Chúa. Nên lắm chứ, hãy nói ra, nói lớn lên, la lớn lên, để vui bớt những nỗi đau đớn. Shout to the Lord, Gióp.

Gióp ơi, cùng một kịch bản đây. Khoảng hơn một tháng trước, khi thức dậy tôi thấy tê tê đau đau ở gót chân phải, bước đi bị thốn. Vào trong nhà thờ không dám bước nhanh và phải cất bước cẩn thận, một tín hữu hỏi: chân Mục sư sao vậy. Tôi cười đáp: dạ, không biết. Nghĩ rằng trặc trẹo chi chút thôi, lấy BenGay thoa bóp, mai sẽ hết, nhưng ngày qua ngày lại, không hết, mà còn có dấu hiệu nặng thêm. Nói với "bác sĩ" gia đình ở nhà thờ, "bác sĩ" cười nói vậy hả mà không tỏ vẻ quan tâm nhiều, chắc cũng nghĩ là không có gì. Cứ hy vọng là vì bị stress quá, nên bị đau. Cho đến khi mình phải yêu cầu đi thử máu và khám bệnh. Gióp ơi, bàn tay của Sa-tan đã chạm đến chính tôi, trong khi nhà tôi vừa thêm một cơn co giật khác trong nhà thương. Sự chẩn đoán cuối cùng cho biết là bị biến chứng của tiểu đường. Những người bị tiểu đường hiểu chữ biến chứng có nghĩa gì và sẽ như thế nào. Tiên bói ơi, Kinh Thánh nói rằng ngay cả khi bị ung độc đầy người nhưc nhồi ngựa ngáy, phải ngồi vào đồng tro và dùng mảnh sành để gãi mình, mà tuyệt nhiên sau trước, tiên bói không có một lời phạm tội cùng Chúa. Còn tôi, ngay khi vừa bước ra khỏi phòng mạch bác sĩ, tôi đã thốt lên một câu nói trong vô thức. Chúa ơi, sao nỡ triệt đường sống của con. Nghĩ lại mà ăn năn đau đớn, vì Chúa có bao giờ triệt đường sống của ai, nhất là đối với con cái Ngài. Chúa yêu thương không hết. *Ai sẽ phân rẽ chúng ta ra khỏi sự yêu thương của Đấng Christ, có phải hoạn nạn, khốn cùng, bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm hay là gươm giáo chẳng?* Không ai hết, không bất cứ gì hết, có thể phân rẽ chúng ta ra khỏi tình yêu của Đấng Yêu Thương, phải không Gióp, tôi tin rằng ông cũng chỉ vịn tay vào cánh cửa yêu thương đó mà sống những ngày tang tóc đau buồn nhất trong cuộc đời mình. Tôi, nghĩ cho cùng, thì có đáng gì đâu, làm sao có thể dám song ca với người.

Những đoạn sách Gióp sau đó mô tả Gióp tự thán. Không phàn nàn Chúa, Gióp tự phàn nàn về mình, về việc mình sinh ra, lớn lên. Ông nói phải chi ông đừng phải sinh ra, để ông chết đi trong lòng mẹ, đừng bao giờ phải mở mắt nhìn thấy ánh sáng mặt trời và tham dự cuộc đời như một con người. Nếu ông biết làm thơ, có lẽ phải sửa thơ Chế Lan Viên một chút.

Tôi có chờ đâu có đợi đâu

Mang chi tôi đến để tôi sầu.

Điều này thì tôi không đồng ý với ông đâu, Gióp. Tôi cảm thông nỗi đau của ông, nhưng tôi yêu cuộc sống, tôi tin rằng khi Đức Chúa Trời tạo dựng tôi trong lòng mẹ và cho phép tôi ra đời, tham dự vào cuộc sống này, Ngài có một chương trình cho tôi, dù chương trình ấy là gì, như thế nào. Tôi yêu sự đẹp đẽ của thiên nhiên xinh đẹp tuyệt vời mà Chúa đã tạo dựng, tôi yêu những sinh vật mà Chúa đã nắn nặn từ bụi đất và hà sinh khí vào lỗ mũi để trở nên một loài sanh linh. Tôi yêu lắm những sớm mai khi nắng bắt đầu lên bên ngoài cửa sổ, ngay cả khi nắng chưa lên, mặt trời chỉ lấp ló đâu đó dưới chân đồi, cuộc sống vẫn có vẻ đẹp diệu kỳ. Tôi yêu tiếng sóng biển vỗ miên man vào bờ cát, những rặng đảo xa mờ. Tôi yêu mùa thu tuyệt vời miền Đông Bắc Hoa Kỳ đẹp như bàn tay họa sĩ của Đấng Lạ Lùng vẽ nên. Làm sao có thể nói hết; dù ngày mai sẽ trở về nơi chân Chúa, ai rồi cũng phải đi con đường đó, như Giô-suê một lần nói, tôi sẽ mãi yêu cuộc sống mà Chúa đã tạo dựng để con người thụ hưởng.

Gióp ơi, dù nỗi đau của tôi không thể sánh với niềm đau tan nát lòng của ông, nó vẫn là một nỗi đau, dù vậy, tôi tin rằng Chúa đã tạo dựng tôi và cho tôi đóng góp một chút gì đó vào chương trình kỳ diệu của Ngài, tôi tạ ơn Chúa vì điều đó. Nhưng ông ơi, có phải tạ ơn Chúa mà lòng không đau đớn? Tôi ngồi đây, hình dung ra hình ảnh ông ngày ấy, và biết rằng ông đau đớn lắm, nỗi đau không ai có thể cảm nhận được và cảm thông hết. Tôi hiểu ông, tiền bối ơi. Ông nói là nói thế thôi, nhưng khi bị các bạn hữu chỉ trích, ông đã tự bạch: *lời nói của một người ngã lòng chỉ như luồng gió*. Phải, chỉ như luồng gió thôi, như luồng gió thổi ngang dụi đi bớt sức nóng kinh khủng của mùa hè đỏ lửa. Nói cho hả hơi thôi, bởi vì không nói thì không thể chịu nổi.

Gióp, ông có nghe bài thánh ca Lặng mà hậu thế của ông ngàn năm sau đã sáng tác để nói thay cho tiếng lòng đau đớn của ông:

*Lặng... để nghe tiếng sóng, sóng xô, xô trong lòng ta
Lặng... để nghe tiếng gió, gió cuốn cơn đau ngày sau.
Lặng... để nghe nước mắt hắt hiu trên đôi bờ mi xanh.
Đời sao vắng tanh cho trái tim xanh tàn nhanh.*

*Nhìn... nhìn lên Thánh Giá, Chúa đang dang tay lặng im.
Từ... từ trên Thánh Giá, Chúa có nghe con nài van!*

*Vì... vì sao Chúa hỡi cứ như...như vô tình không nghe?
Lòng con sắt se ôm nỗi đau riêng Ngài ơi!*

*Vì sao Chúa hỡi, Ngài đành mặc bỏ con vậy sao?
Đời con lao đao bao nhiêu đau thương sâu tim vỡ...
Vì sao Chúa nữ lặng nhìn và muốn con lặng thinh?
Nhận bao hi sinh đau thương như Chúa trên Thập hình.*

*Lặng... để nghe tiếng Chúa, nói trong trong tâm hồn ta
Lặng... để nghe Chúa nói...Thánh Giá Ta mang vì ai...
Lặng... để nghe Chúa khóc, khóc khi ta vô tình quay đi
Nhiều khi vẫn nghi ơn Chúa trên bao ngày qua.*

*Lặng... để ta thấy Chúa bước đi song song cùng ta
Lặng... để ta thấy Chúa đau đớn hơn ta khổ đau
Lặng... để ta thấy Chúa sót chia bao vui buồn không tên
Ngài luôn ở bên, con có hay đâu Ngài ơi...*

Khi tôi ngồi đây, sáng nay, mặt trời vẫn còn yên lặng đâu đó, bầu trời xanh xám buổi bình minh, nghe lại bài hát mà một người tín hữu đã hát tặng cho tôi, như một tiếng lòng đồng cảm cho tiếng lòng tôi, lòng tôi vừa đau đớn cảm xúc vừa được an ủi. Quả thật, tôi đã giảng nhiều lắm, khích lệ nhiều lắm cho bao người, nhưng cho đến bây giờ tôi mới có thể thật sự đồng cảm, không phải lý thuyết mà là thực tế, với anh chị em mình. Hỡi bao nhiêu anh chị em tôi đã từng nhìn người thân mình lặng lẽ trên giường bệnh, từng lau nước mắt, lặng thinh, từng hỏi Chúa, từng hy vọng rồi thất vọng nhưng không bao giờ để rời bàn tay mình khỏi bàn tay Chúa, như Gia-cóp nói: *Tôi sẽ không để cho Ngài đi đâu nếu Ngài không ban phước cho tôi.*

Buổi sáng, khi thức dậy, tôi vẫn còn nhìn thấy mây bay ngang bầu trời, con sóc nâu chạy ngơ ngác sân sau nhà, thỉnh thoảng vẫn nghe tiếng chim hót trên cành cao lá đã bắt đầu nhuộm màu từng phần trong không khí bắt đầu se lạnh của mùa thu, dù những đau nhức thân thể, dù nỗi đau đớn tâm hồn, tôi vẫn còn đây. Tôi vẫn còn những người bạn, những tín đồ đây đó email thăm hỏi, điện

thoại sẻ chia, gởi tiền hỗ trợ, và những cái nắm tay siết chặt, những cái quàng vai, những cái ôm thân ái, không bị ai tấn công, lên lớp, dạy dỗ như những người bạn của ông ngày xưa. Tôi vẫn còn nhiều thứ lắm để phải tạ ơn Đức Chúa Trời, ngày nào còn viết được, còn trải bày tâm tư trên màn hình của laptop, thì tôi biết rằng tôi vẫn còn sống, và sống trong ân điển vô hạn của Ngài.

Gióp ơi. Hát với tôi câu này, hát chậm để chậm dứt. Ông đã qua một đời, nhưng tôi, còn phải khập khiễng đi nốt phần đời còn lại.

*Hear my voice when I call, O Lord;
be merciful to me and answer me.*

*Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nghe tiếng con kêu cầu cùng Ngài:
Hãy thương xót con và nhậm lời con.*

Mục sư Lữ Thành Kiến (ngày 22.10.2017)

Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự
hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn
mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời.

Phi - líp 4 : 6

Nếu Biết Trăm Năm Là Hữu Hạn

“Ra đời hai tay trắng

Lìa đời trắng hai tay

Sao mãi nhất cho đầy

Túi đời như mây bay”

Có bao giờ bạn chặc lưỡi tiếc nuối vì những điều đã bỏ lỡ trong cuộc sống bộn bề những lo toan đến nỗi nhiều lúc bạn chẳng biết mình là ai, đang làm gì, đang ở đâu trong cuộc đời này và sẽ đi về đâu sau khi nằm xuống. Cuộc sống thật mỏng manh, đầy tát bật và bon chen nhưng dầu trăm năm có dài cũng chỉ là hữu hạn, vẫn sẽ đến lúc kết thúc và thời gian đã qua đi sẽ không bao giờ trở lại nên phải sống thế nào để lúc nhìn lại không phải hối hận.

Người tôi muốn nhắc đến cũng là một bà lão đã ngoài chín mươi tuổi nhưng mập mạp, hồng hào với gương mặt phúc hậu, đôi mắt sáng và nụ cười hiền. Mỗi buổi sáng bà thức dậy rất sớm, việc làm trước tiên của bà là đọc Kinh Thánh, hát thánh ca, sau đó ăn sáng, nói chuyện cùng con cháu và dành một chút thời gian để viết hồi ký bằng máy vi tính. Mới vừa nghe qua ta cứ ngỡ đó là lịch làm việc của một người trẻ chứ không phải của lứa tuổi xưa nay hiếm như bà. Bà đòi con trai mình dạy cho bà học tiếng Anh, bà muốn được học hỏi thêm nhiều thứ. Bà cảm thấy hối tiếc vì lúc nhỏ đã bỏ qua nhiều cơ hội được học vì những năm 1940 Nhật xâm chiếm miền Bắc nước ta, những nhà có con gái đều hạn chế cho con đến trường vì nhiều lí do, bà cũng nằm trong số đó. Sau này khi lớn lên, lập gia đình với một người hầu việc Chúa, bà đảm đang mọi sự, lo lắng quán xuyến cho các con và thay ông thăm viếng nâng đỡ gây dựng đức tin cho bày chiên Katu khi ông bị tù, Bà đã không nề hà gian khổ trong suốt những năm tháng cùng ông lặn lội trên cánh đồng thuộc linh miền núi.

Bà cũng làm gương tốt cho những phụ nữ tin lành noi theo vì sự nhẫn nại của bà. Có một lần nghe người ta nói xấu về bà, người trong nhà nghĩ bà sẽ buồn nên động viên an ủi nhưng bà nói “Tôi đã chết rồi”. Đó như một lời thức tỉnh đối với chính mình tôi “*Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ mà tôi sống không phải là tôi sống nữa nhưng Đấng Christ sống trong tôi, nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và đã phó chính mình Ngài vì tôi*” (Ga-la-ti 2:20.)

Có năm mắt bà đột nhiên mờ hẳn, không còn nhìn rõ mọi vật xung quanh nữa, bà đã khẩn xin Chúa cho bà được sáng mắt trở lại, bà cầu xin Chúa tha thứ vì lúc sáng mắt chỉ lo xem ti vi, bây giờ bà ước mong được sáng mắt trở lại để bà đọc Kinh Thánh. Chúa đáp lời bà. Hiện tại mắt bà không mờ, tai bà không nặng, bà chăm chỉ đọc Kinh Thánh và nhiều sách bồi linh mỗi ngày. Khi hỏi về mong ước của bà, về nhu cầu của mình, bà chẳng than thở về tuổi già, về sức yếu, về con cháu... mà bà chỉ quan tâm đến công việc của Hội Thánh chung, quan tâm đến người hầu việc Chúa, đến anh em người sắc tộc, đến đồng bào...

Mái tóc bà giờ đây đã bạc phơ vì tuổi già chông chát nhưng bà thực sự là một người nữ xinh đẹp trước mặt Đức Chúa Trời như Châm Ngôn 31:30 “*Duyên là giả dối, sắc lại hư không, nhưng người nữ nào kính sợ Đức Giê-hô-va sẽ được khen ngợi.*” Bà đã nhận biết sự hữu hạn của đời người, dẫu trăm năm thì cũng sẽ qua và sự chọn lựa của bà là một tấm gương sáng cho lớp người kế cận.

Đời người là một hành trình của sự lựa chọn. Trong cuộc đời mỗi người, có một điều duy nhất mà ta không được quyền lựa chọn, đó là xuất thân của mình. Còn tất cả những điều khác thì đều có quyền lựa chọn. Có lựa chọn là có thay đổi. Mỗi người đều có quyền lựa chọn con đường đi cho riêng mình “*Địa ngục hay thiên đàng*” “*Tối tăm hay vinh quang*”.

Riêng tôi và gia đình đã chọn “*hạnh phúc và bình an*” nơi chân thập tự giá như Giô-suê 24:15 “*... nhưng ta và nhà ta sẽ phụng sự Đức Giê-hô-va*” đó là bài ca tiếp bước của chúng tôi trên con đường còn lại. Còn bạn thì sao? Bạn có biết trăm năm là hữu hạn?

Sưu Tầm

Viết cho cuộc thi : **Hãy Gieo Để Gặt**

Nhóm 1 :

Anh Tùng (nhóm trưởng), Cô Lan, Quân, Mai, Liên, Oanh, Vi, Ngân

Bài 1 :

Gửi nhóm nhỏ thân yêu!

Mặc dù tên là nhóm nhỏ nhưng lại không "nhỏ" chút nào hết nha . Đối với tôi đây là một nơi được yêu thương, quan tâm, và được lớn lên với anh em mình trong đức tin. Từ những phân đoạn Kinh Thánh ngắn quen thuộc nhưng mỗi lần học lại như được tiếp nhận thêm một bài học mới từ sự chia sẻ kinh nghiệm thật của các anh chị em trong nhóm.

Từ những lời cầu nguyện đơn giản cho nhau, và nhớ đến những anh em khác đang bệnh tật, bất an, yếu đuối hay lui đi trong đức tin để không những có thể cầu thay cho họ nhưng còn để nhắc nhở cho chính bản thân tôi biết cảm tạ Chúa mỗi ngày về những gì Ngài đã và đang làm trên đời sống, thuận cũng như nghịch cảnh.

Từ những nẻo đường gần đến xa, không ngại thời tiết mưa gió mà họp lại với nhau như đã hứa nguyện. Từ những lời khích lệ, quan tâm hỏi thăm hết sức đơn giản nhưng cũng làm cho tôi cảm thấy được yêu thương. Từ những mẩu bánh, chén trà cho đến "sơn hào hải vị" (bánh canh, bún bò ...) cũng là một phần không thể thiếu khi kết thúc mỗi buổi học. Từ những em thiếu niên, thanh niên cho đến trung lão niên đều có thể là thành viên của nhóm. Từ những thắc mắc rồi thảo luận và đến giải đáp của nhóm trưởng làm cho chúng tôi được trưởng thành hơn trong lời Chúa qua mỗi bài học.

Vậy đó, nhóm nhỏ đối với tôi chỉ đơn giản là vậy, nhưng nó là một phần không thể thiếu hay bỏ qua trong quá trình tôi bước đi với Chúa.

Cảm tạ Chúa vì Ngài ban cho tôi nhóm nhỏ để yêu thương, chia sẻ khích lệ và cùng học lời Chúa với nhau.

"Anh em hãy hiệp ý với nhau, đồng tình yêu thương, đồng tâm, đồng tư tưởng..." (Philip 2:1)

Bài 2 :

Tôi là một con cái Chúa mới tuyên xưng đức tin và làm lễ báp têm không lâu, nói thật rằng đôi khi đức tin của tôi chưa đủ mạnh trước những cám dỗ đời thường. Rồi từ khi tôi được sinh hoạt trong hội thánh, đặc biệt là tham gia nhóm nhỏ học Kinh Thánh do chú Tùng làm trưởng nhóm, đức tin của tôi được trưởng thành hơn rất nhiều. Thông qua những bài học Kinh thánh tôi được Đức Thánh Linh cảm động và nhắc nhở rất nhiều, tôi cũng vận dụng được rất nhiều từ các bài học vào cuộc sống hàng ngày.

Mọi thành viên trong nhóm luôn hoà đồng, thân thiện với nhau, họ đã tạo cho tôi một cảm giác thân thiện như một gia đình. Tất cả mọi người luôn nhớ đến nhau trong sự cầu nguyện, luôn giúp đỡ, an ủi nhau khi mỗi thành viên gặp khó khăn.

Khi ở cùng họ, tôi có thể mở lòng, chia sẻ mọi buồn vui với họ, cùng nhau vui đùa. Tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc khi được sinh hoạt, học hỏi Kinh Thánh và có giây phút thông công, tâm tình cùng nhóm nhỏ của mình. Tôi luôn cảm thấy tình yêu của Chúa luôn bao phủ nhóm nhỏ của chúng tôi, bảo bọc chúng tôi trong cánh tay quyền năng và tràn đầy tình yêu thương của Ngài.

Bài 3 :

Nhóm nhỏ học Kinh Thánh là một sự nhóm hiệp tốt lành trong ý muốn tốt lành của Đức Chúa Trời dành cho chúng tôi. Như một cơn mưa dầm thấm lâu khiến đất đai trở nên mềm mại theo thời gian thì sự nhóm lại của chúng tôi cũng giống như những cơn mưa ấy. Đó không phải những cơn mưa rào mạnh mẽ, xối xả mùa hạ, đến bất chợt đi vội vàng mang theo giông tố chớp giạt ùng ùng khiến người ta giạt mình thảng thốt. Nó là những cơn mưa nhẹ nhàng, dai dẳng, kéo dài một cách bền bỉ. Nó đến vào thời gian chuyển giao giữa đến mùa đông

xuân như là một sự chuẩn bị cần thiết mà Chúa sắp sẵn cho đất trời trước khi vào xuân trên quê hương tôi. Những hạt mưa mỏng manh, nhẹ nhàng rơi rải rác đêm ngày từ từ thấm nhuần vào đất đai, cây cối, khiến những mảnh đất bị cái lạnh suốt mùa đông làm cho khô cằn nay trở nên mềm mại, tơi xốp, những cành cây khô héo được hồi sinh, đâm chồi nảy lộc. Những buổi học Kinh Thánh của chúng tôi như những cơn mưa dầm ấy và tấm lòng chúng tôi như những mảnh đất cứng cỏi, những cành cây héo hoắt kia nay đã được Chúa biến đổi nhiều qua những buổi học Kinh Thánh.

Tác dụng của những cơn mưa dầm không thấy ngay được bởi mỗi ngày mưa rơi rất nhỏ và rất nhẹ nhàng. Người ta phải chờ một thời gian mới nhìn ra được tác dụng của nó. Sau mỗi buổi học Kinh Thánh chúng tôi không nhận ra sự biến đổi mạnh mẽ nào nhưng sau một thời gian dài cùng nhau kiên trì nhóm lại học hỏi Lời Chúa, giờ đây nhìn lại chặng đường đã qua, chúng tôi thấy mình đã nhận lãnh được rất nhiều kết quả. Tấm lòng chúng tôi trở nên mềm mại hơn, bao dung hơn, mến thương hơn. Chúng tôi hiểu nhau nhiều hơn và biết quý trọng lẫn nhau. Giữa chúng tôi có sự chia sẻ và cảm thông sâu sắc hơn cho nhau và cho người khác. Chúng tôi đã khích lệ và học hỏi lẫn nhau rất nhiều. Tạ ơn Chúa vì Ngài đã ban cho nhóm chúng tôi ý chí mạnh mẽ và sự quyết tâm cao độ không bỏ qua bất kì buổi học nhóm nào dù có gì cản trở đi chăng nữa. Chúng tôi đã vượt qua mọi sự thách thức về vấn đề thời gian thuận lợi của mỗi người, sự xa xôi về mặt địa lý, sự vắng mặt của bất kì thành viên nào trong nhóm, sự tự ái, bực bội cá nhân... Mỗi lần học nhóm là Satan nó tìm cách phá chúng tôi cho sát tới giờ học. Nhưng bao nhiêu lần nó chọc phá, cản trở là bấy nhiêu lần chúng tôi chiến thắng nó, chưa chiến bại lần nào. Chúng tôi đã và sẽ không bỏ qua sự nhóm lại vì bất kể lý do nào như "mấy kẻ quên làm" mà Chúa nói trong Kinh Thánh.

Nguyện xin Chúa tiếp tục đem những cơn mưa thuộc linh của Ngài tưới dầm trên đất lòng của chúng tôi. Để chúng tôi luôn gìn giữ được một tấm lòng mềm mại cho Chúa sử dụng và hạt giống đức tin đã được gieo trong chúng tôi sẽ đâm chồi nảy lộc, đơm hoa kết trái cho nhà Chúa.

Bài 4 :

Những năm vừa qua mình đã học nhiều điều mới mẻ từ nhóm nhỏ yêu thương, với sự giúp đỡ của Chúa, Ông Mục Sư và nhóm trưởng.

Bên cạnh sự hiểu biết, và niềm tin được tăng trưởng, mình còn học được nhiều điều của những thành viên trong nhóm. Một thái độ tích cực và luôn niềm nở.

Dù mỗi thành viên luôn có nan đề hoặc hoàn cảnh riêng, nhưng mọi người luôn bên cạnh và khích lệ lẫn nhau. Mọi người luôn dành cho nhau sự yêu thương, kiên trì và sự bảo bọc.

Với sự giúp đỡ của Chúa, mọi người luôn cho nhau những lời khuyên chân thành, để qua đó có thể sống cuộc sống hạnh phúc hơn.

Bài 5 :

Cô cảm tạ ơn Chúa, Ngài đã ban phước gìn giữ hơn một năm qua nhóm nhỏ được kiên trì. Những bài học Kinh Thánh vừa qua dạy dỗ cô thật là quý báu. Cô nguyện Chúa ban ơn cho thanh niên trong các nhóm được làm sáng danh Chúa.

Bài 6 :

"Gởi nhóm nhỏ yêu thương!

Cảm ơn Chúa, Ngài cho nhóm nhỏ chúng tôi được "ra đời" hơn hai năm vừa qua. Đối với tôi, nhóm nhỏ này như một mái ấm gia đình có Chúa. Ngài là Cha, là chủ mái ấm gia đình này và từng thành viên anh chị em chúng tôi là những chi thể của Chúa.

Cho tôi gởi những lời yêu thương và lời cảm ơn chân thành nhất từ tấm lòng tôi đến với mọi người trong nhóm.

Chúa cho nhóm tôi có cô Lan, cô là tấm gương tốt cho tôi học hỏi. Trong mỗi buổi học Kinh Thánh, cô đều có mặt và khích lệ con cái mình, dù bận công

việc cách mấy cô vẫn dạy các con mình phải biết dành thời gian để ưu tiên cho việc học hỏi lời Chúa là trước nhất.

Lời Chúa dạy chúng tôi: “ Hãy lấy lòng yêu thương mềm mại mà yêu nhau như anh em; hãy lấy lễ kính nhường nhau ,, (Rô-ma 12:10)

Và cảm ơn Chúa, anh chị em trong nhóm chúng tôi đã được Chúa kết hiệp lại làm MỘT. Chúng tôi đã quan tâm, yêu thương, chia sẻ, khích lệ, cùng nhau học hỏi lời Chúa và luôn nhớ đến nhau trong sự cầu thay.

Chúng tôi yêu thương và tôn trọng nha, cùng nhau cầu xin Chúa cho chúng tôi được giúp đỡ, khích lệ lẫn nhau, giữ vững đức tin dù gặp nhiều thử thách, ... như lời Chúa dạy

Lòng chúng tôi đều mong ước được dâng nhóm nhỏ này lên cho Chúa. Xin Chúa sử dụng từng thành viên trong nhóm chúng tôi, cho chúng tôi được dâng trọn đời sống mình cho Chúa. Sống và hầu việc Chúa trọn cuộc đời mình!

Xin Chúa chúc phước và giữ gìn nhóm nhỏ của chúng tôi được gắn kết mãi trong tình yêu thương của Ngài luôn!

YÊU THƯƠNG NHÓM NHỎ CỦA MÌNH LẮM !!!

Bài 7 :

Gởi Cô xôi lá cẩm: Một người Mẹ gương mẫu, luôn có một tin thần thật mạnh mẽ. Không có gì khiến cô Hạnh phúc hơn là cùng các con mình đi học lời Chúa.

Gởi Chú Taxi Hội Thánh: Chú luôn là một người âm thầm hầu việc Chúa. Hết lòng vì mọi người, và là một trưởng nhóm không bao giờ ngừng cố gắng.

Gởi Nàng Tiên Cá thích cười: Mỗi khi thấy mặt cô nàng này, cũng thấy luôn 32 cái răng ! Cô nàng tỏa sáng, nhiệt tình, và luôn đem lại không khí vui vẻ, ấm cúng giữa mọi người.

Gửi Bạch Tuyết lùn: Cô gái nhỏ con, nhưng sự hiểu biết không hề nhỏ tí nào nha. Rất nhanh nhẹn, vui tính và sâu sắc trong lời Chúa. Ngoài ra, sâu giờ học không ngừng nghỉ đòi hỏi có một tô Bún Bò ..!

Gửi Rapper Lì Lợm: Thành viên ít thịt nhất nhóm. Luôn chăm chỉ, sốt sắng học Lời Chúa. Rất lập trường, chưa bao giờ vắng mặt, thích ăn vặt khi học..

Gửi Tâm Hồn ăn uống: Mẹ của một nàng công Chúa thật đáng yêu. Luôn nghĩ cho con và Gia đình của mình. Dù chưa tin Chúa lâu năm, nhưng luôn mềm mại, mở lòng đón nhận lời Chúa. Qua đó, ai cũng thấy rõ sự biến đổi trên đời sống của chị với Chúa. Tiếp tục ăn khoẻ, ăn nhiều như vậy chị nha, có sức để chở che nhóm nhỏ vào mùa đông năm nay.

Gửi Cô Bé tóc dài: Cô bé ít nói, thích lắng nghe, hoà đồng và luôn có những lời cầu nguyện rất độc và lạ. Nguyện xin Chúa nhậm lời em, cho em càng ngày càng cao hơn và sẽ biết nấu ăn thật ngon để cho nhóm nhỏ ăn ké nữa nhé. Thích nụ cười và giọng nói ngay thơ của em.

Gửi Chú già Noel: Bề ngoài chắc ăn, bụi bặm, lạnh lùng. Khác hẳn với bên trong. Một chàng trai rất mềm mại, thẳng tính, hay cười mỉm và đặc biệt rất yêu thương ba mẹ, gia đình. Một người đơn sơ, âm thầm hầu việc Chúa, một cách rất hạ mình!

Những cảm nhận.. từ một cô bé lọ lem, chân dài tới lách trong nhóm.

Sống Vui Thỏa, Tin Cây Chúa !

« Hồn ta nói : Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp ta, nên ta để lòng tin cậy nơi Ngài. Đức Giê-hô-va ban sự nhơn từ cho những kẻ trông đợi Ngài, cho linh hồn tìm cầu Ngài. » (Ca thương 3 : 24-25)

Thấm thoát một năm nữa sắp trôi qua, mùa Giáng Sinh, mùa yêu thương lại đến ! Cảm ơn Chúa vì Ngài vẫn giữ gìn tôi và mọi người thân yêu một năm qua được mọi sự an lành.

Những năm tháng gần đây, còn nhận được sức khỏe, niềm vui, hạnh phúc từ Chúa ban cho. Tôi mỗi ngày vẫn luôn tạ ơn Ngài. Bởi vì, nhìn chung quanh mình, biết bao sự kiện đau thương đang xảy ra : chiến tranh, bão lụt, dịch lệ, đói kém, bệnh tật...

Trong những đau thương gần đây nhất mà tôi đã tận mắt, tận tai thấy và nghe tâm sự của những người thân yêu cùng chung niềm tin trong Chúa. Tôi thấm thía và tạ ơn Chúa vô cùng, vì Chúa cho tôi học được bài học đức tin mạnh mẽ từ những người bạn này.

Dù đang phải từng ngày, từng ngày đối diện với những cơn đau từ căn bệnh ngặt nghèo, nhưng khi được gặp nhau, bạn tôi vẫn nở nụ cười thật tươi và chia sẻ với chúng tôi về lời Chúa. Bạn nói câu Kinh Thánh mà ông Gióp đã nói : « Sự phước mà tay Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, chúng ta lãnh lấy, còn sự tai họa mà tay Ngài giáng trên chúng ta lại chẳng lãnh lấy sao ? »

Tạ ơn Chúa biết dường nào khi bao sự đau thương bủa vây, đôi khi cả đến sự chết cận kề, chúng tôi vẫn vui thỏa tạ ơn Chúa về mọi sự xảy ra trên đời sống mình. Vì chúng tôi biết rõ chúng tôi có một nơi vững chắc để nương tựa, đó chính là Chúa Jêsus.

Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài là vàng đá vững an, là Đấng luôn yêu thương quan tâm, chăm sóc cho chúng tôi từ thể xác đến tâm linh. Duy nhất chỉ có Ngài

là Đấng ban cho chúng tôi sự bình an tuyệt đối, ngoài Ngài ra, chúng tôi không thể tìm đâu được nguồn an bình cho chính đời sống tâm linh mình.

Sống giữa dòng đời bon chen, tranh cạnh, biết bao người khi gặp cảnh đau thương đã tìm đến với Chúa ; rồi khi an lành, họ lìa xa Chúa, quên mất những phước hạnh, ơn lành mà Ngài đã ban cho họ. Nhìn những điều này mà anh chị em trong Chúa chúng tôi thường nhắc nhở nhau : mình phải cậy ơn Chúa, phải biết sống thỏa lòng với những gì Chúa cho. Mỗi ngày Chúa cho chúng tôi còn hơi thở, còn khỏe mạnh, còn sự khôn ngoan để chúng tôi biết dành thời gian học lời Chúa, được hầu việc Chúa.

Cảm ơn Chúa cho chúng tôi có một Hội Thánh ấm áp như một gia đình, có ông bà Mục sư đầy tình yêu thương, có những nhóm nhỏ để sinh hoạt, học lời Chúa, có những người bạn luôn cận kề chia sẻ, khích lệ nhau khi chúng tôi gặp khó khăn.

Đêm sao hết những ơn phước Chúa đã ban trên từng mỗi đời sống chúng tôi. Chúng tôi sống vui thỏa, bình an, mang ơn Chúa về tất cả những điều Chúa đã ban cho. Kinh Thánh trong Giê-rê-mi 29 :11 :

« Vì Ta biết ý tưởng Ta nghĩ cùng các ngươi là ý tưởng bình an, không phải tai họa, để cho các ngươi được sự trông cậy trong lúc cuối cùng mình ».

Cho tôi được gửi câu Kinh Thánh này đến với những người bạn thân yêu của tôi. Trong mọi hoàn cảnh, tui mình vẫn vui mừng, sống thỏa lòng, tạ ơn và ngợi khen Cha bằng cả tấm lòng nhe các bạn !

Chúa là cơ nghiệp, là hơi thở, là niềm vui, là sự sống của tất cả tui mình. Chúng ta vững lòng tin, luôn để lòng trông cậy nơi Ngài !

« Lòng này hằng tin có Chúa luôn luôn đi cùng.
Trong nơi non cao, hay trong đại dương sâu thẳm
Ngài hằng là Chúa, chặn giữ thân tôi
Chúa Cha trên trời hằng chăm nom tôi mọi nơi »

Xin Chúa cho anh chị em mình vui đón một mùa Giáng Sinh tràn ngập niềm vui, phước hạnh !

Yêu thương trong Chúa !

Tin Mừng Cho Bạn

Ngày nay hai chữ Tin Lành đã được nhiều người Việt biết đến. Chữ này còn có thể gọi là Tin Mừng, hay Phúc Âm. Nhưng tiếc thay còn có nhiều người vẫn chưa hiểu rõ ý nghĩa của Tin Lành, một tin tức tốt lành nhất mà Đấng Tạo Hóa đã dành ban cho nhân loại.

Đời người còn khổ đau, còn bất an, còn già yếu, còn chết thì con người còn cần triết lý và các hình thức tôn giáo. Đó là lý do ở Á Đông chúng ta thấy có nhiều tôn giáo. Tiếc thay các triết lý và tôn giáo chưa làm được gì để giúp bạn thoát khổ, thoát chết. Ngày nay dù thế giới có văn minh tiên bộ hơn nhưng chung quanh chúng ta vẫn có nhiều tin dữ và ít tin lành. Loài người chúng ta đang có nan đề. Gốc rễ của nan đề là tội lỗi. Hậu quả của tội lỗi là đau khổ. Muốn giải quyết hậu quả phải giải quyết tận gốc. Gốc rễ nan đề của loài người là từ bên trong chứ không phải từ bên ngoài. Lòng người cần được biến đổi. Người Việt hay nói: "Chỉ có Trời cứu!"

Vì đó, hôm nay chúng tôi xin giới thiệu đến bạn một tin mừng, một tin lành. Tin lành này giống như một người thoát khỏi cơn đói nói với người đói khác về nơi có bánh. Giống như một bệnh nhân mắc bệnh nan y được chữa lành giới thiệu với một bệnh nhân khác về vị thầy thuốc đại tài đã chữa lành cho mình. Tin Lành này không xuất phát từ người nhưng xuất phát từ Trời. Tin Lành là tin tức tốt lành về sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời ban cho tất cả mọi người trở lại thờ Trời.

NGƯỜI VIỆT CHƯA TIẾP NHẬN TIN LÀNH VÌ CHƯA HIỂU GIÁ TRỊ VÀ QUYỀN PHÉP BIẾN ĐỔI CỦA TIN LÀNH

Bạn biết không, Tin Lành là quyền phép biến đổi từ chết đến sống, từ nô lệ đến tự do, từ bệnh tật đến chữa lành, từ nghiện ngập đến giải cứu, từ đi xuống đến đi lên, từ đau khổ đến hạnh phúc, từ tuyệt vọng đến hy vọng, từ xa lạ đến gần gũi, từ hỏa ngục đến thiên đàng. Loài người được ví giống con chiên đi lạc, sợ hãi, ai theo đường nấy. Loài người cũng giống đứa con bỏ nhà cha đi hoang, mất mát và đau khổ. Chúa Trời là người chăn chiên đang đi tìm chiên, Chúa Trời là người Cha đang trông mong đứa con yêu tình ngộ trở về.

Tin Lành này đang sẵn sàng cho người Việt tiếp nhận. Hoàn toàn miễn phí. Chỉ nhờ ân điển, chỉ bởi đức tin. Kinh Thánh đã chỉ rõ:

"Còn anh em đã chết vì lầm lỗi và tội ác mình, đều là những sự anh em xưa đã học đòi, theo thói quen đời này, vâng phục vua cầm quyền chôn không trung, tức là thần hiện đương hành động trong các con bạn nghịch. Chúng ta hết thấy cũng đều ở trong số ấy, trước kia sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng chúng ta, tự nhiên làm con của sự thanh nô, cũng như mọi người khác. Nhưng Đức Chúa Trời, là Đấng giàu lòng thương xót, vì có lòng yêu thương lớn Ngài đem mà yêu chúng ta, nên đang khi chúng ta chết vì tội mình, thì Ngài làm cho chúng ta sống với Đấng Christ - ấy là nhờ ân điển mà anh em được cứu - và Ngài làm cho chúng ta đồng sống lại và đồng ngồi trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Giê-xu Christ, hầu cho về đời sau tỏ ra sự giàu có vô hạn của ân điển Ngài, mà Ngài bởi lòng nhân từ đã dùng ra cho chúng ta trong Đức Chúa Giê-xu Christ. Và, ấy là nhờ ân điển, bởi đức tin, mà anh em được cứu, điều đó không phải đến từ anh em, bèn là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Ấy chẳng phải bởi việc làm đâu, hầu cho không ai khoe mình" (Ê-phê-sô 2: 1-9).

Đây là phân đoạn Kinh Thánh rất quan trọng. Nói về chết và sống, về nguyên nhân và kết quả về tuyệt vọng và hy vọng, về Ma Quỷ và Đức Chúa Trời, về tự mình cứu lấy mình hay là nhờ Trời cứu, về kiêu ngạo hay khiêm nhường. Đây là chân lý của Trời khác với triết lý của loài người. Bạn hãy chậm rãi đọc đi, đọc lại lời Chúa dạy cho đến khi bạn hiểu rõ và lựa chọn.

NGƯỜI VIỆT KHÔNG BIẾT MÌNH ĐANG CHẾT MẮT VÀ XA CÁCH ĐỨC CHÚA TRỜI

Đối với Chúa Trời thì con người không ai có khả năng tự cứu, hết thảy loài người giống như người đã chết, phân cách, hoàn toàn bất lực. Chết vì tội mình. Chết trong mối liên hệ đứt đoạn đối với Trời. Người chết đang phục dưới quyền của Ma Quỷ. Ma Quỷ tà ác là kẻ thù của Chúa Trời thiện lành. Chưa thuộc về Chúa là bạn đang thuộc về Ma Quỷ. Bạn đang nằm trong tay ông chủ ác. Ma Quỷ chỉ muốn bạn ở mãi dưới tay điều khiển của nó và cuối cùng sẽ đi hỏa ngục ở với nó. Ma Quỷ đang điều khiển bạn, xúi giục bạn "sống theo tư dục xác thịt mình, làm trọn các sự ham mê của xác thịt và ý tưởng của mình," hậu quả là bạn đang "tự nhiên làm con của sự thạnh nộ." Không phải một mình bạn đâu, mọi người khác không thờ Trời trên thế giới cũng đều giống như vậy. Tin Lành chính là Chúa Trời đang muốn giải thoát bạn khỏi xiềng xích nô lệ của Ma Quỷ và ban cho bạn tự do.

Các tôn giáo quen thuộc của bạn không thấy được hình ảnh này. Họ biết hậu quả nhưng không biết nguyên nhân. Nguyên nhân của mọi sự đau khổ trên đời là vì loài người đã phạm tội chống nghịch lại Trời, không vâng lời Trời, không cầu Trời, không thờ Trời. Kinh Thánh đã lên án loài người "dẫu biết Trời nhưng không biết ơn Trời, lại đi thờ các điều thú côn trùng thay cho thờ Trời, thờ vật thọ tạo thay cho Đấng sáng tạo." Kinh Thánh cho biết Đức Chúa Trời "nổi giận" và Đức Chúa Trời "phó mặc." (Rô-ma 2).

Giống như một người đang chết đuối dưới biển, các tôn giáo dạy hãy tập bơi, may ra bạn được lên bờ. Giống như những người đang bị bắt làm nô lệ, các tôn giáo dạy họ hãy tự tìm tự do. Giống như người đang bị mù bẩm sinh, các tôn giáo dạy hãy cố gắng tập thể dục để may ra được sáng. Giống như con cạp được bạn cho bú sữa và mong nó không còn bản tính giết thú vật khác để ăn thịt. Giống như người da đen được bạn giáo dục, giải phẫu để mong họ thành người da trắng. Các tôn giáo đang có những cố gắng tự cứu giống như vậy. Bạn hãy tỉnh ngộ. Bạn biết rõ mình hơn ai hết. Bạn không thể tự cứu.

Người chết không bao giờ tự mình sống lại. Sống lại là một phép lạ. Chỉ có Đấng sống mới ban phép lạ sự sống. Người chết không thể hứa hẹn ban sự sống

cho ai. Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất làm phép lạ, Ngài hằng sống nên Ngài tiếp tục làm phép lạ. Phép lạ bảo tồn, phép lạ chữa lành, phép lạ biến đổi, phép lạ tái sinh... Chỉ một mình Chúa Trời mới có quyền năng làm phép lạ cứu rỗi linh hồn bạn. Đức Chúa Trời muốn phép lạ này xảy ra cho đời sống bạn. Ngài muốn phép lạ cứu rỗi chỉ tôn vinh một mình Chúa, và không tôn vinh ai khác vì không ai có công trạng gì để khoe khoang.

NGƯỜI VIỆT CẦN QUAN TÂM ĐẾN GIẢI PHÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đức Chúa Trời đã lập ra phương pháp cứu rỗi loài người qua Đấng Cứu Thế. Đó là Chúa Giê-xu là Đấng vô tội phải chịu chết treo đũa huyết đền tội cho cả nhân loại và hễ ai tiếp nhận Ngài thì tội được tha, linh hồn được cứu. Đây là phương pháp cứu rỗi duy nhất, không có phương pháp thứ hai. Đây là tin lành của Trời, không có một tin lành nào khác. Và Chúa Trời chỉ cứu những người tin Ngài, nhờ cậy Ngài và cầu xin Ngài. "Ấy là nhờ ân điển mà anh em được cứu."

Nhiều người Việt chưa tiếp nhận Tin Lành vì nghĩ rằng mình đã có tôn giáo, thậm chí tôn giáo của mình có đông người theo. Người Việt thường nghĩ rằng mình phải tự cứu mình, không muốn nhờ ai cứu. Người Việt thích chiến đấu và chiến thắng. Người Việt thích khoe khoang thành tích. Công đức của mình phải hơn công đức của người khác. Người Việt thích thay đổi bên ngoài nhưng không để ý đến sự thay đổi bên trong. Người Việt ít khi nhận rằng con đường mình chọn có thể sai. Người Việt thiếu khiêm nhường, và tự ái không muốn nghe ai chỉ đường. Người Việt không quan tâm sự khác nhau giữa tin dữ và tin lành. Tin dữ là bạn sẽ chết, tin lành là bạn sẽ sống. Chúng tôi muốn là người báo tin và chỉ đường cho bạn. Nếu tiếp tục đường xưa lối cũ, bạn sẽ đi về đâu?

NẾU KHÔNG QUAY LẠI THỜ TRỜI THÌ LOÀI NGƯỜI SẼ CHẾT MẤT LUÔN

Giả sử bạn đang lái xe trên đường vắng, bạn sắp qua cầu, nhưng vì đêm qua có mưa lũ, chiếc cầu đã sập mà bạn chưa biết? Khi nghe báo tin, bạn sẽ làm gì?

Kinh Thánh cho biết vũ trụ có đời này và cũng có đời sau, có thiên đàng và cũng có địa ngục. Nếu bạn cho rằng chỉ có đời này mà thôi, và không có đời

sau. Nếu chết là hết, không có ai phán xét, không có ai thưởng phạt... thì bạn cứ tiếp tục sống và bạn không cần làm gì cả. Bạn không cần theo tôn giáo và bạn cũng không cần lựa chọn sống đạo đức. Bạn không cần làm thiện, không cần tu thân tích đức. Bạn chỉ cần sống bình thường như mọi người là đủ rồi. Tuy nhiên, nếu có linh hồn, nếu có đời sau, nếu có phán xét, nếu có thiên đàng, nếu có hỏa ngục... nếu có Trời và cũng có Quỷ, thì bạn hãy xét lại hướng đi cuộc đời của bạn trong khi còn đủ thời gian.

Hãy nghĩ đến giá trị của linh hồn của bạn. Một linh hồn quý hơn cả thế gian. Chúa Giê-xu đã cảnh cáo: "Vì nếu một người được cả thế giới mà mất linh hồn mình thì có ích gì? Người ấy sẽ lấy chi mà đổi linh hồn mình lại?" Không có mất mát gì lớn hơn là mất linh hồn.

Chúa Giê-xu cũng đã kể chuyện về 4 thứ bị mất: một con chiên bị mất, một đồng bạc bị mất, một đứa con trai bị mất và một người nhà giàu bị mất. Con chiên bị mất đã biết mình bị mất nhưng không biết đường về. Đồng bạc bị mất không biết mình bị mất, cũng không biết đường về. Đứa con trai bị mất, biết mình bị mất nhưng đã kịp thời tỉnh ngộ quay về nhà. Nhưng người nhà giàu bị mất, biết mình bị mất, tỉnh ngộ muốn quay về nhưng không về được vì quá trễ, người ấy đã bị chết mất trong hỏa ngục.

Bạn có biết mình đang bị lạc mất không? Có phải bạn đang đi xuống! Hãy nhanh chóng trở lại chọn hướng đi lên! Chỉ có trở lại thờ Trời, bạn mới được Trời tha, bạn mới được Trời cứu. Chỉ có phục hòa với Trời bạn mới tìm được bình an. Thay vì hướng xuống hỏa ngục, bạn sẽ hướng lên thiên đàng. Người xưa đã nói đúng, "Thuận Thiên giả tồn nghịch Thiên giả vong." Câu này có nghĩa, "Thuận với Trời thì còn, nghịch với Trời thì mất."

QUYẾT ĐỊNH QUAN TRỌNG NHẤT CỦA BẠN LÀ TRỞ LẠI THỜ TRỜI VÀ CHẤP NHẬN GIẢI PHÁP CỦA TRỜI NGAY HÔM NAY

Giải pháp của loài người là, "Tôi phải tự cứu!" Giải pháp của Trời là, "Chỉ có Trời cứu! Hãy cầu Trời! "

Kinh Thánh khẳng định: "Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tỏ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này,

Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài... " (Hê-bơ-rơ 1:1-3). Kinh Thánh cũng dạy: "Ai có Con thì có sự sống, ai không có Con Đức Chúa Trời thì không có sự sống." Có lẽ bạn phân vân không biết theo ai? Tôi đề nghị bạn, "Thà vâng lời Đức Chúa Trời hơn vâng lời người ta." Đức Chúa Trời đã làm chứng về Chúa Giê-xu, "Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường, hãy nghe lời Con đó!"

Đức Chúa Trời yêu thương loài người, Ngài biết sức loài người không thể tự cứu nên Ngài đã sai Con Ngài đến cứu. Con Trời phải chết thế, phải hy sinh. Sự hy sinh đền tội của Con Trời là giải pháp duy nhất của Đức Chúa Trời dành cho nhân loại. Chúa Giê-xu đã làm xong mọi phận sự của Ngài, bây giờ là đến phần việc của bạn. Bạn phải tin cậy và vâng lời Chúa giống như đứa con nhỏ phó thác đời mình và hoàn toàn nương dựa vào quyền năng của cánh tay cha.

Đức Chúa Giê-xu có lần đã gọi một đứa trẻ đến, để ở giữa môn đồ, mà phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không đổi lại và nên như đứa trẻ, thì chẳng được vào nước thiên đàng đâu. Vậy, hễ ai trở nên khiêm nhường như đứa trẻ này, sẽ là lớn hơn hết trong nước thiên đàng (Ma-thi-ơ 18:3).

Bạn có thể bắt đầu liên hệ với Đức Chúa Trời qua việc cầu Trời. Vì ai kêu cầu Danh Chúa thì được cứu. Chúa Giê-xu muốn bước vào cuộc đời bạn. Chúa Giê-xu muốn bước vào nhà của bạn, gia đình của bạn, dòng họ của bạn. Chúa muốn bạn hoàn toàn nhờ cậy Ngài. Hãy đến với Chúa, dành thời gian cho Chúa. Chúa muốn toàn quyền biến đổi cuộc đời và số phận của bạn một cách tốt lành và kỳ diệu hơn... Chúa Giê-xu hiện đang phán, "Đây, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta, mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người ấy, và người ấy ăn bữa tối với Ta" (Khải Huyền 3:20).

CHO ĐẾN NAY CÓ RẤT NHIỀU NGƯỜI TRÊN THẾ GIỚI ĐÃ TIN CẬY VÀ VÂNG THEO LỜI MỜI CỦA CHÚA CỨU THẾ

Ngày nay Cơ-đốc giáo (Công Giáo, Tin Lành, Chánh Thống) là tin mừng được thực hành nhiều nhất trên thế giới. Theo báo cáo của Pew Research Center's 2012, The Global Religious Landscape, thì hiện có 2.2 tỉ người--khoảng 31.5 phần trăm dân số thế giới--là Cơ-đốc nhân. Đặc biệt là các Cơ-đốc nhân đang sống rải rác ở tất cả các nơi trên thế giới bao gồm đủ các màu da, dân tộc

và không có châu lục hay vùng đất nào tự xưng là trung tâm của Cơ-đốc giáo toàn cầu. Không một tôn giáo nào khác có đặc điểm này. Tin Lành là tặng phẩm Trời ban cho toàn thể loài người.

Tin Lành luôn luôn rộng mở. Chúa Giê-xu luôn luôn mời gọi, "Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta." Bạn biết không, câu chuyện vừa vui vừa buồn đã xảy ra trên đồi Gô-gô-tha khi Chúa Giê-xu bị đóng đinh trên thập tự giá có ý nghĩa quan trọng đối với quyết định của mỗi người chúng ta. Chúa tôn trọng sự lựa chọn của bạn. Hôm ấy có hai người cùng bị án chết, một người bị đóng đinh bên phải và một người bị đóng đinh bên trái Chúa Giê-xu. Đây là hình ảnh tiêu biểu về nhân loại và số phận của cả loài người, một người được cứu và một người bị mất, một người tin và một người không tin. Cả hai người đều có cơ hội để được cứu giống như nhau. Cả hai đều thấy Chúa, nghe tiếng Chúa, nghe người khác nói về Chúa. Nhưng trong hai người, chỉ có một người nhận biết mình có tội, biết Chúa vô tội, biết Chúa có quyền phép cứu mình, biết Chúa thương xót mình, nên anh đã tin cậy Chúa và đã cầu nguyện: "Xin Chúa nhớ đến con." Và Chúa Giê-xu đã phán với anh: "Hôm nay ngươi sẽ ở với ta trên Ba-ra-đi." Thật là một tin mừng. Một người có tội đã trở lại nhờ Trời và đã cầu Trời nên đã được Trời cứu. Đó là con đường cứu rỗi đơn giản bởi đức tin. Nhờ ân điển, bởi đức tin mà anh em được cứu.

Câu chuyện cứu rỗi này cũng đã xảy ra cho một người giàu có, khỏe mạnh, một viên chức chính quyền người Do Thái. Đó là ông Xa-chê, làm nghề thu thuế, sống ở thành Giê-ri-cô. Ông Xa-chê đã thấy mình bị mất, ông cũng thấy tiền bạc hay quyền thế đời này không cứu được ông, ông muốn được Trời cứu, và ông khiêm nhường trở nên như con trẻ. Ông chạy đến với Chúa Giê-xu. Ông tin lời Chúa nói, và ông đã vui mừng rước Chúa vào lòng, rước Chúa vào nhà. Đời sống ông và gia đình ông đã hoàn toàn biến đổi từ đó. Hướng đi cuộc đời ông Xa-chê đã đổi khác. Ông biết mình đang đi đâu. Ông đi lên. Ông vui mừng nhận ơn cứu rỗi. Ông biết mình thuộc về phía những người đã được cứu và những người được phước. Ông "đang ham mến một quê hương tốt hơn, tức là quê hương ở trên trời." Ông không bao giờ quên câu nói của Chúa Cứu Thế đã phán: "Hôm nay sự cứu rỗi đã vào nhà này... Bởi Con Người đã đến tìm và cứu người bị mất."

TIN CẬY VÂNG LỜI CHÚA LÀ CHÌA KHÓA CỦA ĐỜI SỐNG ĐƯỢC CỨU VÀ ĐƯỢC PHƯỚC

Tôi đã sống đủ lâu để có thể làm chứng cách mạnh mẽ với bạn rằng Tin Lành là thật, vì Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa là thật. Tin Lành của Chúa Cứu Thế Giê-xu đã biến đổi càng ngày càng tốt hơn cho cá nhân tôi và gia đình tôi. Tôi tin ở sự thật khách quan của Tin Lành và tôi được tự do. Tôi muốn đồng thanh với nhà truyền giáo Phao-lô để nói rằng, "Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu, vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trước là người Do Thái, sau là người Hy Lạp (hay người Việt Nam); vì trong Tin Lành này có bày tỏ sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công bình sẽ sống bởi đức tin" (Rô-ma 1:16-17).

Tôi thích một bản nhạc trong một CD, đã được Ca Sĩ Vũ Khanh hát, có lời mở đầu thật hay: "Tin hay không tin là chấp nhận hay từ chối, tin hay không tin là sống mãi hay trầm luân, tin hay không tin đời sáng ngời hay mù tối, tin hay không tin nay quyết định cho đời tôi..."

Bạn có có quyết định gì đối với Tin lành của Đức Chúa Trời dành cho bạn hôm nay không?

Mục Sư Nguyễn Văn Huệ (19.09.2017)

www.huongdionline.com

Người ta thường tìm đủ cách để phủ nhận Thiên Chúa, nhưng sự tồn tại của Thiên Chúa là một điều không ai chối cãi được. Người ta bảo rằng hơn một triệu rưỡi loại côn trùng trên mặt đất ngày nay mỗi loại đều chứng minh về đức khôn ngoan của một Đấng Tạo Hóa vô hạn.

Chẳng hạn như con ong mật. Loại ong này tổ chức một thành phố nhỏ ngay bên trong tổ của nó. Thành phố này có 10 nghìn kho chứa mật, 12 nghìn phòng cho con nhộng ong và một phòng riêng cho con ong Chúa.

Khi nào nhiệt trong tổ ong nóng, nghĩa là mật ong có thể bị thất thoát qua lớp sáp ong bị nóng chảy ra, thì đoàn ong canh gác sẽ tự động đứng ở cửa tổ ong và tất cả đều đập cánh làm như quạt máy để làm cho tổ được mát.

Năm 1719 nhà khoa học người Pháp René Antoine Ferchault de Réaumur nghiên cứu và nhận xét rằng tổ ong dường như làm bằng những tấm ván mỏng ghép lại. Sau một thời gian nghiên cứu ông nhận ra rằng đa số những chất liệu ong dùng đều lấy từ sớ của vỏ cây. Kết quả của nghiên cứu này là việc dùng vỏ cây chế tạo ra giấy. Riêng loài ong, Chúa đã cho chúng ta biết cách dùng vỏ cây từ hàng nghìn năm xưa để làm tổ. Đó cũng là bằng chứng về khôn ngoan của Thiên Chúa.

Hàng triệu điều kỳ diệu tương tự trong thế giới côn trùng chứng minh hùng hồn rằng Tạo Hóa khôn ngoan đã đặt vào côn trùng những bản năng mà không ai có thể giải thích được bằng cách nào khác, kể cả bằng tiến hóa thuyết.

Nhìn vào những sinh vật nhỏ bé như côn trùng, chúng ta phải công nhận có Đấng Tạo Hóa, nhưng công nhận như vậy vẫn chỉ là bước đầu. Chỉ khi nào ta bằng lòng tôn thờ Thượng Đế, Thiên Chúa, thì lúc ấy ân phúc của Thiên Chúa mới hướng dẫn trọn cuộc đời ta.

Niềm Tin Minh Hoạ
(mucvusongdao.blogspot.ca)

MUÔN VẬT BỞI NGÀI LÀM NÊN
CHẲNG VẬT CHI ĐÃ LÀM NÊN MÀ KHÔNG BỞI NGÀI
GIÃNG 1:3

Thiên sứ Gáp-ri-ên nói cùng Ma-ri rằng: "Cô sẽ có thai!"

Ma-ri hỏi: "Sao có thể được? Tôi còn chưa lập gia đình."

"Thánh Linh Đức Chúa Trời sẽ ngự trên cô. Đứa bé sẽ là Con Đức Chúa Trời." Ma-ri tin lời thiên sứ.

Ma-ri đã đính hôn với Giô-sép, nhưng ông không tin câu chuyện bà kể. Vì vậy, một thiên sứ cũng đến thăm ông. "Ma-ri không nói dối đâu. Đứa bé ấy sẽ là Con Đức Chúa Trời. Người phải đặt tên con trẻ là Giê-xu."

Nhiều tháng trôi qua. Họ trở về quê của Giô-sép là Bết-lê-hem để kiểm tra dân số. Sau hành trình dài đó, Ma-ri đã đến ngày sinh nở.

Nhưng tất cả các phòng trọ tại Bết-lê-hem đã có người ở. Vì vậy Con Đức Chúa Trời được sinh ra trong một chuồng gia súc, bọc bằng khăn và đặt nằm trong máng cỏ. Họ đặt tên Ngài là Giê-xu.

Đêm đó, một thiên sứ hiện ra với vài người chăn chiên trên những ngọn đồi gần Bết-lê-hem. Thiên sứ nói: "Tin mừng! Đấng Cứu thế của các người đã được sinh ra, tại Bết-lê-hem, Ngài nằm trong máng cỏ."

Đột nhiên, có muôn vàn thiên sứ hiện ra khắp cả bầu trời. Các thiên sứ cất tiếng hát ca ngợi: "Vinh danh Thiên Chúa trên các tầng trời! Bình an dưới đất, ân ban cho người."

Khi các thiên sứ rời đi rồi, những người chăn chiên vội vã đến Bết-lê-hem. Họ tìm thấy Con trẻ, Đấng Cứu Thế, đang nằm trong máng cỏ, y như lời vị thiên sứ đầu tiên đã nói.

Sau khi đã gặp Chúa Giê-xu, những người chăn chiên quay trở về. Họ rất vui mừng! Họ kể cho mọi người nghe về những điều đã xảy ra và ca ngợi Đức Chúa Trời về mọi điều Ngài đã làm!

HẾT

Tin Tức:

Chúc mừng gia đình anh chị Huy Hoàng & Thu Phương có thêm thành viên mới, là cháu bé Emma Hạ Vy Phạm, sinh ngày 22.11.2017

Cầu xin Chúa ban phước lành trên cháu, cũng như ban ơn, giúp đỡ anh chị trong việc nuôi dạy cháu trong sự nhận biết Chúa làm Cứu Chúa của linh hồn mình !

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com
www.facebook.com/sucmoi

Đêm Yêu Thương (Night Of Love)

F C/E Dm⁷ C⁷(sus4)/E F

Một đêm vắng nơi miền giá rét sương mờ. Tại nơi ấy nơi
In the si-lence of the wind - y night. At the Beth-le

7 C/E B^b9 Gm⁷ F/A

miền Bê-lem ai ngờ! Kia bao gã mục đồng bờ ngỡ vì
hem they all surp - rised! From their sleep, the shep-erd woke am

12 B^b C⁷(sus4) F C/E

một ngôi sao lờ sáng! Chuông chiên ấy nơi Vị Vua đã sinh hạ...
mazed at the shin-ing star! In the mang-er laid our Sav - iour King...

16 B^b9 F⁹ C/E

Và đêm nay đêm yêu thương Ngài đến
And this is the night of love

20 Cm/E^b B^b/D B^bm/D^b F/C

máng cỏ nơi chuông chiên nghèo hèn chẳng gổ chẳng nệm êm dịu dàng
when Christ was born for us. He suff - ered at the cross

24 Gm⁷/B^b C⁷(sus4) F⁹ C/E

mà nào ai hay biết? Và đêm nay đêm yêu thương Ngài đến,
and laid down His life. And this is the night of love

28 Cm/E^b B^b/D B^bm/D^b

đến mang tình yêu diệu kỳ, đến mang niềm
great is the Fa - ther's love, great is the

31 F/C Gm⁷/B^b C⁷(sus4) F⁹

vui trọn vẹn! Đây là đêm yêu thương.
gift of joy! 'Tis the night of love.

*“Hùng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mạnh,
Đất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi.”
Ê-sai 40 : 31*

Địa điểm Thờ Phụng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieusseux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchengemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phụng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin Wilhelm Kutter 49, 2503 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguồn-song.com